

Het schuifje

Hij trok het schuifje open,
Het knaapje stond aan zijn zij.
Hij zag 't uurwerk liggen,
O grootvader, geef 't mij.
Ik zal 't u eens wel geven,
Toekomstige jaren misschien,
Als gij wel leert en braaf zijt,
Zei d'oude man, we zullen zien.

Toekomstige jaren? sprak 't knaapje,
O grootvader, dan zout gij allang reeds kunnen dood zijn,
U bent zo ziek en ook zo oud.
De oude man stond te peinzen,
En dacht: het is wel waar.
En zijn lange vingers streelden
Het knaapjes krullend haar
Hij nam 't zilveren uurwerk
En een zware ketting erbij
En lei het in zijn gretige handjes
Het komt nog van uw vader sprak hij.

Er werd een grafje gedolven,
De scholieren stonden er rond.
De oude man boog met moeite
Nog ene knie naar de grond.
Het koele morgenwindje
Speelde in zijn haren zacht
Het gele kistje zonk neder,
Arm knaapje, wie had dat gedacht

Hij keerde naar zijn woning
En weende o zo zeer
En legde het zilveren uurwerk
Terug in het schuifje neer.